

λόρδου δημάρχου, ὁ γραμματεὺς τῆς συντεχνίας ἐντὸς τοῦ ἀρχατοῦ του συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς συντεχνίας. Οἱ ἐπίτροποι ἐντὸς τῶν ἀμαξῶν αὐτῶν. Ὁ πρωτομαίτωρ (συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως τῆς συντεχνίας) ἐντὸς τοῦ ὀχήματός του, συρομένου ὑπὸ τεσσάρων ἵππων. ε') Ἡ μουσικὴ τοῦ 3ου τάγματος τῆς ἐθνοφυλακῆς. *Δεκατρεῖς ἰνδοὶ ἐλέφαντες* μετ' ἀνατολικῶν ἐπιβλημάτων ὀδηγοῦμενοι ὑπὸ Ἰνδῶν καὶ πεζῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ. Ἐξ σημαῖαι τῶν δημοτικῶν παρέδρων. Ἐκατέρωθεν ἐκάστης σημαίας ἀνὰ εἰς ἵππότης ἐν πλήρει σιδηρᾷ πανοπλίᾳ φέρων λόγχην καὶ ἀσπίδα καὶ ἵππεύων ἵππον πολεμικόν. ζ') Ἡ μουσικὴ τοῦ 3ου τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ. Ἡ σημαία τοῦ δήμου τοῦ Λονδίνου φερομένη ὑπὸ τεσσάρων ἀλσοκόμων ἐν στολῇ. Οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ δήμου ἀλσοκόμοι. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ δήμου. Σαλπικταὶ Διάφοροι Δημογέροντες. Δύο ἔφιπποι πεσαλωταί. Σαλπικταί. Ὁ πρῶτος λόρδος δήμαρχος. Ἐφιππος μουσικῆ. Οἱ ὑπῆρταί τοῦ λόρδου δημάρχου ἐν ἐπισήμοις στολαῖς. Ὁ τοῦ Ἄστεως καταλυματίας ἔφιππος. Οἱ τοῦ Ἄστεως σαλπικταί. *Ἡ Α. Ἐξ.* ὁ λόρδος δήμαρχος ἐν μεγάλῃ στολῇ, κατὰ τὸν μεσαιωνικὸν συρμόν, φέρων καὶ πορφύραν, κάθεται ἐντὸς τοῦ ἐπισήμου αὐτοῦ ὀλοχρῦσου ὀχήματος, συρομένου ὑπὸ ἑξ ἵππων, συνοδεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ ἱερέως, τοῦ σκηπτοφόρου του καὶ τοῦ κήρυκος. Λόχος Οὐσσάρων.

Ἡ ἀπὸ τοῦ δημαρχεῖου μέχρι τῶν ἀνακτόρων τοῦ Οὐδέστμινστερ ἀπόστασις διανύεται συνήθως ἐφ' ἀμάξης ἐντὸς ἡμισείας ὥρας, πλὴν ἢ ἐν λόγῳ συνοδείᾳ κινουσα κατὰ τὰς δώδεκα ἀκριβῶς μόλις κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς Οὐδέστμινστερ κατὰ τὰς τρεῖς μ.μ. ἀκολουθοῦσα ὁδὸν λίαν κυκλοτερῆ.

Ἐν ἐπὶ τούτῳ αἰθούσῃ τοῦ Οὐδέστμινστερ περιμένουσι τὸν δήμαρχον ὁ λόρδος καγγελάριος μετὰ τῶν δικαστῶν τοῦ Κράτους, παρ' οἷς καὶ εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιεφύλακος τοῦ Ἄστεως ὅστις καὶ συνιστᾷ αὐτὸν ὡς ἱκανὸν νὰ ἀναλάβῃ τὰ εἰς τὸ ἀξίωμα λόρδου δημάρχου ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα.

Ὁ λόρδος καγγελάριος μετὰ τινος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρατηρήσεις λαμβάνει παρὰ τοῦ λόρδου δημάρχου τὸν νενομισμένον ὄρον, μεθ' ἧς ἢ συνοδείᾳ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, πλὴν ἤδη ἀκολουθουμένη καὶ ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ὑπουργῶν, πρέσβειων καὶ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων ἀπάντων ἐφ' ἀμαξῶν, ἐπιστρέφει δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἐνθα λαμβάνει χώραν συμπόσιον, ἐν ᾧ παρακαθηνταὶ ἅπαντες οἱ ἄνω ῥηθέντες, καὶ ἐν ᾧ ἀπαντῶν εἰς πρόπασιν τοῦ λόρδου δημάρχου ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν, ὁ κατὰ καιρὸν πρωθυπουργὸς ἐκφρανεῖ λόγον ἐν ᾧ ἐκθέτει τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων τῆς ἡμέρας.

Ἴσως ἢ ἀνωτέρω θεατρικὴ περιγραφή φανῇ παράδοξος καὶ ἀπίστευτος, πλὴν μὴ λησμονώμεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος χαιρέει τοσαύτην φήμην πρωτοτυπίας καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἤθη καὶ ἔθιμα ὅσον τὸ ἀγγλικόν.¹

ΠΟΘΕΝ ΠΗΓΑΖΕΙ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΕΝ Τῷ ΓΕΝΕΙ ΤῶΝ ΖΩΩΝ;

(Ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Ἐγδῶρ Κουνὲ «Τὸ νεώτερον πνεῦμα» ἐπιγραφομένου. Μετάφρασις Ν. Γ. Πολίτου).

Τὰ ζῶα κέκτληται αἰσθητὴν τινα τοῦ καλοῦ, ὡς πρὸς τὰ ὁμοειδῆ ἢ τὰ εἰς συγγενῆ εἶδη ἀνήκοντα. Ἐκλέγουσι πρὸς σύζευξιν οὐ μόνον τὸ ἰσχυρότατον, ἀλλὰ τὸ κάλλιστον, τὸ πλεονεκτοῦν τῶν ἄλλων εἴτε κατὰ τὴν ζωηρότητα τῶν χρωμάτων τῶν πτερῶν αὐτοῦ, εἴτε κατὰ τὴν ἔντασιν ἢ τὴν εὐστροφίαν τῆς φωνῆς, εἴτε κατὰ τὸ ἄσμα, τὸν κόσμον, τὴν χάριν, ἢτοι τὰ κεκτημένα ὡς πλείστους τῶν οὐσιαστικῶν χαρακτηρισμῶν τοῦ εἶδους αὐτῶν. Οὕτω δὲ, ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῶν καταστάσει διατελοῦντα, τὰ εἶδη τῶν ζῴων δὲν ἐκφυλίζονται. Δὲν ἐπιφυλάσσεται αὐτοῖς παρακμή.

Ἐν ᾧ αἱ τῶν ἀνθρώπων φυλαὶ προφανῶς ἐξαχρειοῦνται, τὰ ἐν ἐλευθερίᾳ διαιτώμενα ζῶα ἐν ταῖς αὐταῖς χώρας εὐδοκίμοισι διαρκῶς. Τὰ μαστοφόρα, τὰ πτηνὰ τῆς Περσίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἑλλάδος εἶδον ἐποχᾶς ὅλας πολιτισμοῦ παρερχομένας καὶ μένουσιν οἷα ἦσαν ἐπὶ τῶν Φαραῶνων καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων. Ἡ πτώσις τῆς Αἰγύπτου οὐδ' ἀκροβιγῶς ἤγγισε τὸν ἐπὶ τῶν ναῶν τῶν ἑκατομυλίων Θηβῶν φωλευόντα πελαργόν. Ἡ γλαυζὴ ἐπιζῆ τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς καὶ ὁ ἀετὸς τοῦ Διὸς οὐδὲ πτερόν ἀπώλεσαν ἐν τῇ πτώσει τῶν θεῶν. Αἱ ἀηδόνες τοῦ Κολωνοῦ οὐδόλως παραλλάσσουσι τῶν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Σοφοκλέους. Ἡ τοῦ καλοῦ αἰσθησις οὐδόλως παρ' αὐταῖς μετεβλήθη. Ἀγαπῶσι καὶ νῦν ὅ τι καὶ τότε ἠγάπων. Ἐν τῇ ἀλλεπαλλήλῳ τῶν χρόνων διαδοχῇ ἐξηκολούθησαν ζητοῦντα τὸ κάλλιστον τοῦ ἑαυτῶν εἶδους· οὕτω δὲ διετηρήθη τοῦτο ἀναλλοίωτον καὶ ἀκμαῖον.

Τὸ αἰσθημα τοῦτο τοῦ ἔρωτος πρὸς τὸ ἐξέχον, συντηρεῖ καὶ προφυλάσσει τὸ γένος τῶν ζῴων κατὰ τῶν μεταβολῶν τῶν ἐποχῶν. Μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐράται ἔστιν ὅτε τοῦ δυσειδοῦς, τοῦ ἀχρείου· τότε δὲ αἱ κοινωνίαι φθίνουσι καὶ οἱ πολιτισμοὶ παρερχονται.

Ἰδέτε τὰς ἀπαύστους τῶν ἀρρένων προσπαθείας ὅπως θέλξωσι τὰ θήλεα· αἱ προσπάθειαι τῶν αὐτῶν τοσοῦτω διαρκεῖς εἰσιν, ὥστε μεταβάλλονται καὶ βελτιοῦνται ἐκ τούτων. Ἀδιαλείπτως προσκαλοῦσι, κελαιοῦσι, κρυστάλλουσι, βομβοῦσι, μόνον καὶ μόνον, ὅπως καταστῶσιν ἀρεστοὶ εἰς τὸ θῆλυ αὐτῶν. Συναγωνίζονται τοῖς ἀντιζήλοις αὐτῶν, διὰ τῆς φωνῆς, τῆς ὠδῆς, τοῦ

1. Ἐσταχ. ἐκ τῆς Μεταρρυθμίσεως.

τεμαχίων λίθων ἢ συνδεδεμένους διαφοροτρόπως. Ἐπὶ τῆς στιγμαῆς τχύτης ἢ χρῆσις τοῦ σιδηροδρόμου ἤρξατο.

Ἐνυπῆρχεν ὁμοῦς ἔτι μεγάλη ἔλλειψις. Ἐπέτυχον μὲν δι' ἐνὸς ἵππου νὰ σύρωσι μέγα βάρους, ἀλλ' οὐδόλως ἔσχον καὶ αὐξήσιν ταχύτητος. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη τοῦ σιδηροδρόμου ἐτελειοποιήθη παρ' ἄλλου· διότι τῷ 1769 ὁ Οὐάτ (Watt) ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποίησιν θαυμασιῶς τὴν ἐλαστικὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ. Τῷ 1770 ἐγένοντο πρῶται δοκιμαὶ ἀτμομηχανῶν ἐφ' ἅμαξων ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ Κουνιῶ, μηχανικοῦ, δὲν εἶχον ὅμως λύσει καὶ τὸ πρόβλημα, ὃ ὑφίσταται ἔτι ἄλυτον ἐπὶ τῶν ἀεροπόρων σφαιρῶν, τὸ τῆς δυνατῆς διευθύνσεως. Ἐδίδον εἰς τὴν ἅμαξαν κίνησιν, ἀλλ' οὔτε νὰ τὴν διευθύνωσιν ἠδύναντο, οὐδὲ νὰ τὴν σταματήσωσιν.

Ἐπανειλημμένοι ἀπόπειραι καὶ τελειοποιήσεις τοῦ μηχανισμοῦ ἔφερον πρὸς τὸν σκοπὸν. Τῷ δὲ 1804 ἀτμάμαξα ὑπὸ τῶν ΚΚ. Βιβλὸν καὶ Ριχάρδου Τρεβιθικ κατασκευασθεῖσα ἔστυρεν ἁμάξας περοτριμμένας ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Merthyr Thydwill.

Καὶ ὁμοῦς ἡ ἐφεύρεσις δὲν ἐτέθη ἀμέσως εἰς πρᾶξιν, διότι ἐπεκράτησεν ἡ ἐσφαλμένη δόξα, ὅτι οἱ τροχοὶ ἀτμάμαξας συρούσης μέγα βάρους ἤθελον στρέφεσθαι περὶ ἑαυτοὺς ἄνευ πρὸς τὰ πρόσω πορείας, ὡς μὴ οὔσης ἰκανῆς τῆς ἐκ τῆς ἐπαφῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν προστριβῆς νὰ φέρῃ ἀντίστασιν. Ἐνώπιον τῆς πεπλανημένης ταύτης θεωρίας ἐσταμάτησεν ἡ θαυμασιωτέρα ἐφεύρεσις! Παράδοξος ἡ ἰδιοτροπία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ἀφ' ἐνὸς δεικνύει τὸ μεγαλεῖόν της, ἀφ' ἑτέρου τὴν σμικρότητά της!

Διάφορα πρωτότυπα ἀτμάμαξων κατασκευάσθησαν τῷ 1811 ὑπὸ τοῦ Πλεγκσῶπ, τῷ 1812 ὑπὸ τῶν Ο. καὶ Α. Σαμπλὸν καὶ τῷ 1813 ὑπὸ τοῦ Βρουντῶν. Κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη ἡ πλάνη ὑφίστατο· ἐξήτουν διὰ τῶν μηχανισμῶν νὰ ἐπιτύχωσιν ἀντίστασιν. Τέλος ἐπεχύθη φῶς διὰ τοῦ κ. Βλακῆτ, ἀποδείξαντος, ὅτι ἡ ἀντίστασις, ἣν ἤθελε παρέχει ἡ τραχύτης καὶ τοῦ λειοτέρου εἰς τὸν ὀφθαλμὸν σώματος ἦτο ἀρκετὴ νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Τότε δι' ἀτμάμαξιν τοῦ Στεφενσῶν κατασκευασθεῖσης ἐν ἔτει 1814 εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Killingwoth ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ προσκόλλησις τῶν τροχῶν ἐπὶ τῆς τροχιᾶς παρεῖχεν ἀρκοῦσαν ἀντίστασιν. Ἐκτοτε ὁ μηχανισμὸς τῶν ἀτμάμαξων πολλαχῶς ἐτελειοποιήθη. Πρῶτον δὲ τῷ 1829 εἶδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Λιβερπούλ καὶ Μπχεστρίας ἀτμάμαξιν διατρέχουσιν 10-12 λεύγας τὴν ὥρην (τῆς λεύγας λογιζομένης πρὸς 4,000 μέτρα.) Ἡ κινητικὴ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἰδαμάσθη, καὶ ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὴν ἀτμάμαξιν ὡς ἵππον.

Τοιαύτη τις εἶναι ἡ πρώτη ἀρχὴ τῶν σιδηρο-

δρόμων, ὑφ' ὧν διασχίζεται σήμερον ἡ Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ, καὶ διὰ τῶν ὁποίων διαδίδεται καὶ προάγεται καθ' ἑκάστην ὁ πολιτισμὸς. **

Η ΧΑΡΑ

Ζητῶ τὴν χαρὰν πότ' ἐδῶ πότ' ἐκεῖ·
ποῦ εἶναι, εἶπέτε μοι ποῦ κατοικεῖ;
Δὲν εἶναι εἰς λόφους κ' εἰς ὄρ' ὑψηλά.
Εἶπέτε μοι, ποῦ ἡ μορφὴ τῆς γελᾷ;

Εἰς βῆθι κοιλάδων ἐπῆγα ζητῶν·
τὸν βύλα εἶδα ποῦ πίπτει κροτῶν,
καὶ παίζει καὶ σύρει νερὰ καθαρὰ,
μαζὴ των δὲν ἔπαίξε πλὴν ἡ χαρὰ.

Ἐξήτησ' αὐτὴν εἰς σκιάς τῶν δασῶν.
Ἐγέλων τὰ φῶτα ἀστέρων χρυσῶν,
πηγῶν ἐκελᾶδ' εἰς μυστήνην χλωρᾶν,
πλὴν ἔφαλλε θρήνου καὶ ὄχι χαρᾶν.

Ἐξήτησ' αὐτὴν εἰς εὐθύμους χοροῦς,
εἰς δειπνῶν θαλάμους λαμπροῦς κ' ἡχηροῦς,
εἰς φῶτα, εἰς ἀεὺν γρυσᾶ κ' ἀργυρᾶ,
πλὴν οὔτ' εἰς αὐτὰ δὲν εὐρέθ' ἡ χαρὰ.

Τὴν ἔφθασα τέλος, τὴν εὗρον μακρᾶν,
μακρᾶν εἰς χωρίου κοιλάδα μικρᾶν.
Τριγύρω της εἶχε παιδί' ἀρκετὰ,
κ' ἐπῆγα μ' ἐκεῖνα κ' ἐγέλα μ' αὐτὰ.

Ποῦ εἶσθε, καλοὶ παιδικοὶ μου καιροὶ!
ἐφώνηξα τό τε μὲ στήθος βαρῶ.
Πλὴν μόλις τὴν εἶδα, πετᾷ ἡ χαρὰ·
καὶ αὐτ' ἦν ἡ πρώτη κ' ἐσχάτη φορὰ.

GOETHE.¹

Α ΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὸ κυβερνᾶν θέλει εἶσθαι πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὸ μεγαλύτερον ἔργον τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, καὶ ἕνεκα τούτου ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἔχει ἀνάγκη τῆς βοηθείας τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν. Καὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς κοινωνίας ἴδιον εἶνε, ὥστε ἄνδρες τοιοῦτοι νὰ προσκαλῶνται καὶ διατηρῶνται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων, διότι, οὔτε θεσμοθεσίαι, οὔτε ἐγγυήσεις οἰκιδήποτε δύνανται ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτοὺς. Ἀλλὰ καὶ οἱ τύχης τοιαύτης ἄξιοι ἄνδρες δεικνύουν ἀδυναμίαν, κυριεύομενοι ἀπὸ κάματον ἢ μελαγχολίαν. Ἡ ἐντολὴ αὐτῶν εἶνε ἡ ἐργασία, ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν εἶνε ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου, εὐρισκομένη πάντοτε ἐν τῇ ἐργασίᾳ. (Γκιζῶ.)

* * Ἡ γυνὴ εἶνε ὄν ἀσθενὲς, εὐπαθὲς, ἐτοιμόδακρυ. ὄν ὑπερὸ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ περιποιητῆται, νὰ ὑπηρετῆ, νὰ βοηθῆ καὶ περιβάλλῃ διὰ τῶν αὐτοῦ φροντίδων, οὗ τινος ὀφείλει νὰ στερεοποιῆ τὸν χαρακτῆρα, νὰ διαπλάτῃ τὸ πνεῦμα καὶ ἀνυψῶν αὐτὴν εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἱερῶν τῆς οἰκογενείας καθηκόντων νὰ τὴν μυσταγωγῆ ἐπὶ τέλους εἰς τὸν νομοδικὸν αὐτῆς ἐν τῷ βίῳ προορισμῶν, ὅστις εἶνε ὁ τῆς συζύγου καὶ τῆς μητρὸς. (Michelet.)

1. Μετάφρασις Α. Ρ. Παγκαλῆ.